KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 15go Stycznia. Rok 1864. **№ 11.** Dnia 3 (15) Stycznia 1864 Roku.

Piątek. Wschód Słońca g. 8 m. 5 Zachód „ „ 4 „ 15 Jutro, ŚŚ. Marcella Pap: i Ottona M.

W rozkazie do wojsk w Królestwie Polskiem z dnia 24 Grudnia 1863 r. v. s. N. 370, podano do wiadomości i wykonania co następuje:

1) Ukaz organizujący wojenno-policyjne urzędy, ustanowione w Królestwie na czas trwania w tymże wojennego zarządu.

2) Tymczasowy etat urzędów Naczelników Wojennych Powiatowych.

3) Szczegółową Instrukcję określającą stosunki Naczelników Wojennych Powiatowych z Dowódcami wojsk, jako uzupełnienie art: 13 organizacji o urzędach wojenno-policyjnych, i

4) Przepisy o oddalaniu i czasowem usuwaniu od obowiązków urzędników wszelkich władz przez Naczelników wojennych.

Znajdujący się obecnie w powiatach Oficerowie żandarmerji, przeznaczają się na Pomocników Naczelników Wojennych Powiatowych, z chwilą zaś objęcia tych obowiązków, przechodzą pod zupełny ich zarząd wraz z miejscowymi Komendami żandarmerji.

Szczegółowa, wyżej wzmiankowana *Instrukcja*, określająca wzajemne stosunki pomiędzy Naczelnikami Wojennymi Powiatowymi, a Dowódcami Wojsk, uzupełniająca art: 13 Postanowienia Namiestnika z d. 15 (27) Grudnia 1863 r. względem organizacji Zarządu Wojenno-Policyjnego w Królestwie Polskiem, brzmi, jak następuje:

1. Naczelnicy Wojenni Powiatowi są podlegli Naczelnikom Głównych Wojennych Oddziałów, w obrębie których się znajdują.

2. Naczelnikom Wojennym Powiatowym bezpośrednio podległe są wszelkie miejscowe Komendy Wojskowe, jako to: żandarmerji, inwalidów, etapów, oraz miejscowa Policja wojenna. Naczelnik Komendy Powiatowej żandarmów jest także najbliższym Pomocnikiem Naczelnika Wojennego powiatowego. Kancelarja jego wchodzi w skład Kancelarji Naczelnika Wojennego Powiatowego.

3. Naczelnikom Wojennym powiatowym powierza się, pomijając skład osobisty straży granicznej, bliższy nadzór nad działaniami tejże straży, co do kontrabandy tak wojennej, jako też mającej charakter polityczny.

4. Wojska polowe wszelkiej broni w powiatach rozlokowane, zostają pod bezpośredniem zwierzchnictwem Dowódców oddziałów, na mocy rozporządzeń wydawanych od głównych Naczelników Wojennych. Naczelnicy Wojenni Powiatowi kierują wszelkiemi działaniami Policji w Powiecie, prowadzą pierwiastkowe śledztwa i indagują w sprawach politycznych. Działając w duchu przeznaczenia swego samodzielnie i niezawiśle w granicach nadanych im praw i instrukcji, obowiązani są dostarczać starszym zwierzchnikom wojsk, wszelkie wiadomości o stanie politycznym powiatu, celem zastosowania do nich ruchu wojsk i wydania stosownych rozporządzeń co do wykorzenienia powstania i zaprowadzenia porządku w kraju. Starsi Zwierzchnicy wojsk w powiatach, doniesienia Naczelników Wojennych Powiatowych, oraz pierwiastkowo przez nich wyprowadzone śledztwa w interesach politycznych, przedstawiają wraz z opinją, Głównym Naczelnikom oddziałów wojennych.

5. Gdyby Naczelnik Wojenny Powiatowy w trakcie wykonywania swoich obowiązków, napotkał potrzebę użycia siły zbrojnej, wówczas udaje się do miejscowego dowódcy wojsk i działa zawsze po porozumieniu się z takowym; gdyby zaś dowódca wojsk był młodszym w stopniu od Naczelnika Wojennego Powiatowego, w takim razie ten ostatni poleca mu wprost oddać pod jego rozkazy wojska polowe. Naczelnik Wojenny Powiatowy w czasie objazdu Powiatu z wojskiem, korzysta z wszelkich praw jakie służą Naczelnikom oddziałów.

6. Gdyby Naczelnik Wojenny Powiatowy otrzymał pewną wiadomość, że banda powstańców znajduje się w Powiecie, wówczas natychmiast donosi o tem dowódcy wojsk który z swej strony bezzwłocznie przedsiębierze środki celem zniesienia tejże.

7. W ogóle dowódcy wojsk polowych w Powiatach, obowiązani są udzielać wszelką pomoc Naczelnikom Wojennym Powiatowym, w celu najrychlejszego przywrócenia spokojności w kraju, działać zawsze za wzajemnem porozumieniem się i komunikować jeden drugiemu wszelkie otrzymywane wiadomości o stanie kraju.

8. W przypadku napotkać się mogących jakowych wątpliwości,—Naczelnicy Wojenni Powiatowi udają się w tym względzie po decyzję do Naczelników głównych oddziałów wojskowych, donosząc jednocześnie o tem Jenerał-Policmajstrowi; w nadzwyczajnych zaś wypadkach, zwłaszcza sekretnych, Naczelnicy wojsk obowiązani są, gdyby tego była potrzeba, udzielać Naczelnikom Wojenny Powiatowym środki, celem natychmiastowego odsyłania tych doniesień gdzie należy.

9. Na przypadek mogącego paść podejrzenia o nieufność na Oficerów straży granicznej,—Naczelnicy Wojenni Powiatowi, donoszą o tem Naczelnikom głównych oddziałów i Jenerał-Policmajstrowi, który po zniesieniu się z władzą celną, przedsięweźmie środki zaradcze dla oddalenia zasługujących na nieufność i zastąpienia ich przez innych, zasługujących na zupełne zaufanie; wszakże oddalać Oficerów straży granicznej z zajmowanych przez nich posterunków, mogą Naczelnicy Wojenni oddziałów i Naczelnicy Wojenni Powiatowi w takim tylko razie, gdy będą posiadać niewątpliwe dowody o takich nadużyciach straży celnej, położenie tamy którym, nie może cierpieć zwłoki.

Przepisy.—O oddaleniu i czasowem usuwaniu od obowiązków Urzędników wszelkich władz przez Naczelników wojennych, zawierają co następuje:

1. Naczelnikom Wojennym głównych oddziałów, służy prawo odddalać lub czasowo zawieszać w obowiązkach miejscowych Urzędnikw wszelkich władz, w obrębach im podległych, z wyłączeniem Gubernatorów, jeżeli ciż Urzędnicy będą przez nich uznani za niezasługujących na zaufanie.

2. Naczelnikom Wojennym Powiatowym, służą te same prawa względem Urzędników miejscowych Powiatowych.

3. Naczelnicy Wojenni tak główni jako oddziałowi, oddaliwszy od obowiązków Urzędników niezasługujących na zaufanie, mają prawo w miejsce nich obsadzać wakujące posady przez inne wybrane przez nich samych osoby.

4. O każdym wypadku usunięcia od obowiązku Naczelnicy głównych wojennych oddziałów donoszą Namiestnikowi, który poleca Dyrektorowi Głównemu właściwej Komisji Rządowej, opróżnione miejsca obsadzić czasowo przez inne osoby, lub też zatwierdzić wybranych przez Naczelników głównych oddziałów Urzędników.

5. Obsadzanie posad, usunięcie z których służy Naczelnikom Wojennym Powiatowym, następuje po zniesieniu się Naczelników głównych wojennych oddziałów z Gubernatorami cywilnemi, z wyłączeniem wszakże takich posad, których obsadzanie dotąd zależało od władz Powiatowych cywilnych; przeznaczenie bowiem osób do tych obowiązków, pozostawia się zupełnie Naczelnikom wojennym Powiatowym.

6. Usunietych Urzędników, na których pada podejrzenie o udział w nieporządkach,—Naczelnicy wojenni winni natychmiast odsyłać do Komisji wojenno-śledczych. (Dz: Pow:).

Czytelnicy nasi, wiedzą już, że w Dyecezjach Kielecko-Krakowskiej i Płockiej, z rozporządzeń miejscowych Dyecezjalnych Biskupów, zniesiono żałobę Kościelną. Teraz znów dowiadujemy się, że podobne rozporządzenie wydał również Biskup Dyecezji Lubelskiej, a w Lublinie już daje się słyszeć odgłos dzwonów oraz pienia i organy w Kościołach.

Z tychże Lubelskich okolic donoszą nam, że w bandach tam istniejących nastąpiło zupełne rozprzężenie. Dowódcy band, zebrawszy się na naradę we wsi Kszczonowie (niedaleko Lublina), pod przewodnictwem Kruka, zdecydowali stanowczo, że dłużej pod żadnym względem utrzymać się nie mogą,—w skutek czego Kruk umknął do Galicji, a inni przywódcy wydali stosowne do swych band rozporządzenia; z nich, Leniewski z swoją bandą skierował się ku granicy, w celu dostania się do Galicji,— lecz jak się zdaje, sam dostał się do niewoli. (Dz: Pow:)

Urząd Lekarski Miasta Stołecznego Warszawy. — Z powodu ukazania się zarazy bydlęcej w mieście Stołecznem Warszawie, Urząd Lekarski stosownie do przepisów Policji Weterynaryjnej, podaje do publicznej wiadomości następujące środki ostrożności:

1) Z dniem dzisiejszym zawieszają się na Pradze targi na bydło krajowe, oraz na takie, które odbyło 21-dniową kwarantannę i urządzają się targi za rogatkami miasta.

2) Dozwala się bydło wpuszczać do Warszawy tylko pod warunkiem, że na rzeź miejscową sprzedanem zostanie.

3) W koniecznych tylko razach może być przeprowadzane transito przez Warszawę tylko ulicami wolnemi od zięgosuszu i pod konwojem Strażnika.

4) Wyprowadzenie bydła z Warszawy na jakie bądź cele, jest wzbronionem, gdyby zaś konieczna zachodziła potrzeba, bydło wyprowadzić się mające, poddane być ma 14-dniowej obserwacji pod nadzorem kontroli weterynaryjnej.

5) Podwoić straż przy bydle zapasowem na Pradze przez Rzeźników na paszy utrzymywanem.

6) Niedozwalać z tego bydła zabierać większej liczby sztuk, tylko potrzebną na rzeź dzienną.

7) Dopilnować, aby bydło dwudniowej kwarantanny, wyprowadzać z targu Pragskiego do dalszych miejsc dozwolonych, przechodziło ulice wolne od zarazy.— Inspektor Lekarski, Radca Kolleg:, *Freyer.* (Dz: Pow:).

Rząd Gubernjalny Warszawski — Dla wyłącznego zajęcia się rewizją, uporządkowaniem i zamknięciem xiąg Kass Powiatowych, oraz Kassy Gubernjalnej Warszawskiej za rok 1863, wszelkie czynności dotyczące poboru i wypłat, w Kassach Powiatowych od włącznie dnia ostatniego Grudnia r. z. do włącznie dnia 5 Stycznia r. b. 1864, w Kassie Gubernjalnej tutejszej, od włącznie dnia 15 Stycznia r. b. do włącznie dnia 31 t. m. i r., będą zawieszone. Zawiadamiając o tem publiczność, wzywa każdego z kontrybuentów, iżby z opłatą przypadającej od niego należności, i nawzajem z odbioru należności, jeżeli komu takowa przypada, do właściwej Kassy Skarbowej w terminie powyższym zgłosić się zechciał. — Gubernator Cywilny, Radca Tajny, *Łaszczyński.* Naczelnik Kancel:, *Swiętochowski.* (Dz: Pow:)

Jutro, o godzinie 10tej z rana, to jest d. 16 Stycznia r. b., jako w drugą rocznicę śmierci ś. p. Rozalji *Dobrosielskiej* Żony Urzędnika, odbędzie się żałobno Nabożeństwo w Kościele XX. *Reformatów*, na które pozostałe Dzieci Familję i Przyjaciół zapraszają.

Jutro, to jest w Sobotę o godz: 10½ rano, w Kościele OO. *Kapucynów*, odprawiać się będą Msze żałobne za dusze ś. p. Antoniego i Antoniny *Radziszewskich*; na które, pozostali Rodzice i Rodzeństwo, zapraszają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

W Sobotę d. 16 b. m., jako w drugą rocznicę śmierci ś. p. Mikołaja *Jamroszyńskiego*, odbędzie się o godz. 10½ z rana, w Kościele OO. *Kapucynów*, żałobne Nabożeństwo; na które, pozostała Wdowa zaprasza Krewnych i Znajomych zmarłego.

W dniu jutrzejszym, w Sobotę d. 16 b. m. o godz. 10, odbędzie się żałobne Nabożeństwo, za duszę ś. p. Franciszka *Zaleskiego*, b. Posła; na które się Krewnych, Przyjaciół i Znajomych zmarłego zaprasza.

Za spokój duszy ś. p. Antoniny z Orłowskich *Hubert* jutro o godz: 10tej z rana, w Kościele Śgo Krzyża w Kaplicy MATKI BOZKIEJ, odprawioną będzie Wotywa; na którą, pozostała Matka i Mąż zmarłej, zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

Jutro, jako w pierwszą rocznicę śmierci ś. p. Małgorzaty *Taszyńskiej*, odbędzie się żałobna Wotywa w Kościele XX. *Augustjanów*, o godzinie w pół do

10tej z rana; na którą, pozostałe Dzieci, zapraszają Krewnych i Przyjaciół.

Julja z Psarskich *Zdzitowiecka*, w dniu 22 Grudnia r. z. życie zakończyła w mieście Tuszynie; za spokój jej duszy, odbędzie się Nabożeństwo żałobne w Kościele Śgo Alexandra, w dniu jutrzejszym; na które, Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, Syn zmarłej zaprasza.

Kazimierz Józef *Mirowski*, b. Obywatel, opatrzony ŚŚ. SAKRAMENTAMI, przeżywszy lat 84, zakończył życie d. 13 Stycznia r. b. Pozostała Żona i Synowie, zapraszają Krewnych i Przyjaciół, na wyprowadzenie zwłok, z Kościoła XX. *Reformatów*, w dniu 16 b. m., to jest w Sobotę o godzinie 11 z rana, na cmentarz Powązkowski.

Leon *Sadowski*, Emeryt, b. Wojskowy Polski, przeżywszy lat 60, wczoraj przeniósł się do wieczności. Pogrążona w smutku Żona, zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, na exportację zwłok, jutro o godzinie 1szej po południu, z Kościoła XX. *Reformatów*, na cmentarz Powązkowski.

W dniu 13tym b. m., po ciężkiej i długiej chorobie, opatrzony ŚŚ. SAKRAMENTAMI, zszedł z tego świata ś. p. Radzca Kollegjalny Karol *Dipner*, Emeryt, Właściciel domu. Pozostała Wdowa, zaprasza Krewnych i Przyjaciół, na exportację zwłok, nastąpić mającą w dniu jutrzejszym o godzinie 2giej po południu, z domu Nro 1665 przy ulicy Chmielnej, na cmentarz Ewangelicko-Augsburgski.

Rafał *Jabłkowski*, Obywatel m. Warszawy, Członek Bractwa Archi-Konfraternji Literackiej, wieku lat 62 liczący, opatrzony ŚŚ. SAKRAMENTAMI, wczoraj rano zakończył doczesne życie. W smutku pogrążone Dzieci, zapraszają Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, na exportację zwłok, jutro o godz: 2giej po południu, z Kościoła XX. *Dominikanów*, na cmentarz Powązkowski.

Joanna z Antonsów *Reinhard*, przeżywszy lat 92, po długiej słabości, rozstała się z tym światem. Pozostałe Dzieci i Wnuki, zapraszają Krewnych i Znajomych, na wyprowadzenie zwłok tejże, z Kaplicy Ewangelicko-Augsburgskiej, na cmentarz tegoż wyznania, w dniu 17 b. m. o godz: 12tej w południe, odbyć się mające.

Od dnia dzisiejszego, omnibusy czerwone, kursować będą od rogu ulicy Bielańskiej, Wierzbową, Kredytową, Marszałkowską, do Kolei Warsz:-Wiedeńskiej.

W kilka dni po śmierci Michała *Balińskiego*, 10. b. m. zmarł znowu we Lwowie imiennik jego, niemniej zasłużony w literaturze ojczystej, Karól *Baliński*, w 47mym roku życia. Należał on do tego zastępu poetów, co w piśmiennictwie krajowem pod redakcją H. *Skimborowicza* wydawanem, wystąpili po raz pierwszy w zawody, a z których już tylko *Lenartowicz* i *Zmorski* pozostali. — Poezje *Balińskiego* wszystkim są znane, wszyscy też z nami żal po stracie jego podzielą.

Dnia 7 b. m., Biskup Trewiru *Arnoldi*, zmarł nagle w skutek apoplexji.— W Elberfeld zmarł również Dr *Gloger*, znany przeciwnik tępienia ptastwa; na skutek licznych jego wniosków w Prusach, wydane zostały rozporządzenia celem ochronienia ptastwa od zbytecznego tępienia.— Podobnież w tym roku, zmarł znakomity bankier Amsterdamski *Hope*, zostawiwszy w spadku 50,000,000 fr. Jednej z córek, żonie Greckiego Admirała, zamiast posagu, dał dyament wartości pół miljona fr.

W tych dniach w Marsylji spadł śnieg tak obfity, jakiego nie pamiętają od lat 20tu. W ogóle w południowej Francji śnieg pada rzadko i trwa nader krótko.

Wiadomości Zagraniczne.

FRANCJA. *Paryż*, *8go Stycz:*. — Ciało Prawodawcze francuzkie, dziś rozpoczęło rozprawy nad kredytami dodatkowemi z r. 1863. Trzej mówcy zabierali głos, PP. *Berryer*, *Gouin* i *Ollivier*. Pierwszy odznaczający się zawsze młodzieńczym i pełnym energji talentem wymowy, starał się przedewszystkiem wykazać błędy popełnione w administracji finansów kraju i następstwa dziś ztąd wynikające. Znalazł on na tem polu przeciwnika w osobie P. *Gouin*, który widzi rzeczy w nietyle ciemnym kolorze. Niektóre z postrzeżeń P. *Berryer*, pominiętych przez P. *Gouin*, podniesione zostały przez P. *Ollivier*, a mianowicie te, w których wielki mówca zarzucał rządowi pogwałcenie prawa o przenoszeniu kredytów dla zapobieżenia naglącym potrzebom, a to z powodu, iż nie chciał przewidzieć tych potrzeb. W konkluzji P. *Ollivier* domagał się pokoju, rozbrojenia, a wreszcie swobód wewnętrznych, jako najlepszego środka przyprowadzenia Francję do dobrego i trwałego położenia finansowego. — Dziś wieczór odbyć się miało zgromadzenie połączonej opozycji, celem wspólnego uchwalenia redakcji poprawek do projektu adresu, względem przedstawienia których zgodziły się wszystkie odcienia oppozycyjne. Co tam uchwalono, jeszcze nie wiadomo, to jednak pewna, że w podobnym celu już się odbywały wczoraj narady u P. *Picard*, między 5u deputowanymi dawnej opozycji, a kilku nowymi. Na tej naradzie porozumiano się łatwo co do postępowania w kwestji włoskiej, ale nie zgodzono się zupełnie w innych, i dla tego podobno P. *Pelletan* odłączył się od kolegów.— Wieść o wykryciu spisku na życie Cesarza, traci wiele na ważności, jaką do niej przywięzywano. Sprawa ta wytoczona będzie przed sądem w formie zarzutu o nieprawne posiadanie broni.

W dzień Trzech Króli w Bruxelli, dany był w zamku Królewskim, pierwszy bal dworski; w nieobecności Króla, honory balu czynili: Xiężna Brabantu i Hr: Fladrji. Na balu tym znajdował się również Nuncjusz Apostolski Hr: *Leduchowski*, lecz po złożeniu hołdu na czele Ciała Dyplomatycznego, dostojnym Gospodarstwom, opuścił bal przed rozpoczęciem tańców. (Ind: Bel:)

SZWECJA i NORWEGJA. *Sztokholm*, *5 Stycz:*. — Xiążę *Dalekarlji*, brat Króla, zaręczył się z Xiężniczką *Teressą*, córką zmarłego Xięcia *Wilhelma Chr:* Sasko-Altenburgskiego, i również zmarłej Xiężnej *Amalji* Hohenzollern-Sigmaringen. Xiężna *Teressa*, urodziła się 21 Grudnia 1836. (Sch: Ztg).

Ostatnie Wiadomości.

Rozprawy ogólne nad adresem w Ciele prawodawczem Francuzkiem, rozpoczęły się d. 11 b. m. Otworzył je P. *Thiers* mową, w której domagał się głównie

zniesienia Prawa o bezpieczeństwie publicznem, swobody prassy, niezawisłości głosowania powszechnego, prawa kontrolli i interpellacji dla reprezentacji narodowej, a wreszcie, jako dopełnienia tego wszystkiego, odpowiedzialności ministerjalnej. Odpowiadał mu P. *Rouher*, oświadczając, że na żadnej z wymaganych swobód Francji nie zbywa, a do udzielenia obszerniejszych jeszcze, chwila nie nadeszła.

W Turynie d. 11 b. m. Minister spraw wewn: przy rozprawach nad prawem o rozbójnictwie, wynurzył swe ubolewanie z powodu spisku Paryzkiego. Izba przyjęła oklaskami jego oświadczenie. Nazajutz miano roztrząsać francuzki traktat handlu i żeglugi. — Rozbójnicy aresztowani na statku *Aunis*, przeprowadzeni zostali do Neapolu, i stawieni będą przed sądem przysięgłych w Terra di Lavoro.

Z Sztokholmu 12 b. m. donoszą, że Xiążę Warmlandji synowiec Króla, niebezpiecznie zachorował. — 11 b. m. zwołany został nadzwyczajny storthing dla Norwegji, z powodu uzbrojeń wojennych.

Nordd: Allg: Ztg Berlińska z 13 b. m., upoważnioną została do zaprzeczenia pogłosce o układach między rządem a bankierami, względem pożyczki, a mianowicie pożyczki koronnej. Wprawdzie rządowi poczyniono uprzejme i najobszerniejsze ofiary tak ze strony bankierów krajowych jak i europejskich, ale rząd nie widział się spowodowanym do zawiązywania układów. — Dzienniki półurzędowe Berlińskie milczą jeszcze o ostatniej nocie francuzkiej do Państw średnich i małych. *Nordd: Allg: Ztg* wspomina tylko w kilku słowach, że telegram w tym przedmiocie określa nie jasno stan rzeczy.

Podobno pułkownik Austrjacki *Schönfeld* przybył do Berlina, dla układania się z Rządem pruskim w przedmiocie wkroczenia do Szleswigu.

Depesze z Kopenhagi 11 datowane, przedstawiają stan rzeczy jako pomyślny dla utrzymania pokoju.

Podług korrespondencji z New-York z d. 2go b. m., Rząd związkowy oświadcza, iż fałszywą jest wiadomość, jakoby zatwierdzał myśl nieuznawania nigdy monarchji Mexykańskiej. Przedstawiona kongresowi korrespondencja, wyjaśni istotny stan rzeczy. Kongres Stanów Skonfederowanych przyjął prawo, dozwalające dawanie zastępców do służby wojskowej. (Ind: Bel:)

DONIESIENIA.

Pan **Józef Apte**, w Nrze 10tym „Kurjera Warszawskiego", jako Główny Opiekun nieletnich, po **Dorocie Librowicz** pozostałych dzieci, wezwał dłużników Handlu Sukna, pod Firmą F. LIBROWICZ w Warszawie, pod Nrem 1776a exystującego, aby z uiszczeniem należności na jego ręce pospieszyli. — Niżej podpisani zawiadamiają wszystkich dłużników, że jakkolwiek, P. Józef Apte, został mianowany Głównym Opiekunem nieletnich, nie został jednak upoważnionym do realizowania wierzytelności, i ostrzegają, ażeby do czasu, ustanowić mającej osoby, przez Radę Familijną, do realizowania wierzytelności, nikomu z należności przypadających nieuiszczali. — **Adam Librowicz**, Opiekun dodany nieletnich, po **Felixie** i **Dorocie**, pozostałych dzieci, — **Jakób Markusfeld**, Mąż i Kurator usamowolnionej Gustawy z Librowiczów **Markusfeld**.

Dziś rano zimna stopni 10. Wczoraj w południe zimna st: 2.
Dziś rano wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 9. (Przyb:).

Teatr Wielki. Jutro, *Napój miłosny*, — *Wesele w Ojcowie.*

Kurs Giełdy Warszawskiej.— D. 14 Stycznia r. b.: za obligi skarbowe 100 rs. oprócz kuponu 4%, żądają rs. 80 k. $35\frac{1}{2}$, dają rs. 79 k. $85\frac{1}{2}$; za listy zast: 3go okresu oprócz kup: za 15 rs., żądają rs. 14 k. $0\frac{1}{3}$, dają rs. 13 kop: $96\frac{1}{3}$; za akcje Głównego Tow: Rosyjskiego dróg żelaznych, żądają rs. 111; za akcje drogi żelaznej W.-W. za sztukę żądają rs. 67; za akcje drogi żelaznej W.-Bydg:, po rs. 100 i 500, żądają rs. 79, dają rs. 78 k 50. Wartość kuponu bieżącego od obligów skarbowych rs. 1 k. $15\frac{5}{9}$, od listów zastawnych kop: $3\frac{2}{3}$.

Ceny targowe Warszawskie.—Dnia 13 b. m. płacono: Za korzec pszenicy rs. 4 k. 20; żyta od rs. 2 kop: $32\frac{1}{2}$ do rs. 2 k. 40; grochu polnego rs. 2 k. $77\frac{1}{2}$; owsa rs. 1 kop: $57\frac{1}{2}$; kartofli rs. 1 kop: 50.

W Drukarni Kurjera Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury Rządowej.